

**EIROPAS PADOME**

**ANTIDOPINGA KONVENCIJA**

**ETS No 135**

*Anti-doping Convention*

Strasbūra, Francija 16.11.1989.

**Preambula**

Eiropas Padomes valstis, citas Eiropas Kultūras konvencijas dalībvalstis un pārējās parakstījušās valstis:

Ņemot vērā to, ka Eiropas Padomes mērķis ir panākt lielāku tās locekļu vienotību ar nolūku sargāt un īstenot tos ideālus un principus, kas ir viņu kopīgais mantojums, un sekmēt viņu ekonomisko un sabiedrisko attīstību;

Apzinoties, ka sportam vajadzētu ieņemt nozīmīgu vietu veselības aizsardzībā, garīgajā un fiziskajā izglītošanā un starptautiskas sapratnes veicināšanā;

Būdamas noraizējušās par pieaugošo dopinga līdzekļu un paņēmienu lietošanu abu dzimumu sportistu vidū visos sporta veidos un tā negatīvo ietekmi uz dalībnieku veselību un sporta nākotni;

Apzinoties, ka šī problēma pakļauj riskam tos ētikas principus un izglītības vērtības, kas ir ietvertas Olimpiskajā hartā, UNESCO starptautiskajā hartā Sportam un fiziskās kultūras izglītībai un Eiropas Padomes Ministru komitejas rezolūcijā (76) 41, kas ir pazīstama kā Eiropas harta "Sports visiem".

Ievērojot starptautisko sporta organizāciju pieņemtos statūtus, politiku un deklarācijas;

Zinot, ka sabiedriskajām pārvaldes organizācijām un brīvprātīgajām sporta organizācijām ir papildu atbildība cīņā pret dopingu sportā, balstītu uz godīgas spēles principiem, pasākumu norises nodrošināšanā un to dalībnieku veselības sargāšanā;

Atzīstot, ka šiem varas orgāniem un organizācijām jāstrādā kopīgi šo mērķu labā visos atbilstošajos līmeņos;

Atceļot tās rezolūcijas par dopingu, ko pieņēma par sportu atbildīgā Eiropas Ministru konference un īpaši 1989.gadā Reikjavikā 6. konferencē pieņemto rezolūciju nr.1;

Atceļot Eiropas Padomes Ministru komitejas nule pieņemto Rezolūciju (67) 12 par dopinga jautājumu sportistu vidū, Rekomendāciju nr. R(79) 8 par dopingu sportā, Rekomendāciju nr. R (84) 19 par Eiropas Antidopinga hartu sportā un Rekomendāciju nr. R (88) 12 par dopinga kontroli bez brīdinājuma ieviešanu ārpus sacensībām;

Atceļot Rekomendāciju nr. 5 par dopingu, ko pieņēma UNESCO organizētajā 2. Starptautiskajā par sportu un fizisko kultūru atbildīgo ministru un augstāk stāvošu ierēdņu konferencē Maskavā (1988);

Tomēr būdami apņēmības pilni veikt tālāku un spēcīgāku savstarpēji saskaņotu darbību, kas vērsta uz dopinga samazināšanu un pilnīgu likvidēšanu sportā, balstoties uz ētikas vērtībām un tiem praktiskajiem līdzekļiem, ko satur šie dokumenti;

Ir vienojušās par sekojošo:

### **1.pants. Konvencijas mērķis**

Ieinteresētās puses, nolūkā samazināt un galīgi likvidēt dopinga pastāvēšanu sportā, apņemas, ievērojot savus attiecīgos konstitucionālos nolikumus, veikt tos pasākumus, kas nepieciešami šīs Konvencijas nolikumu pielietošanai.

### **2.pants. Konvencijas definīcija un tās darbības joma**

1. Šīs Konvencijas mērķiem:

a dopings sportā nozīmē, ka sportistiem un sportistēm tiek nozīmēti vai viņi paši lieto dopinga preparātu farmakoloģiskās grupas vai dopinga metodes;

b dopinga preparātu farmakoloģiskās grupas vai dopinga metodes nozīmē, nemot vērā zemāk doto 2. paragrāfu, tās dopinga preparātu grupas vai dopinga metodes, kuras ir aizliegušas attiecīgās starptautiskās sporta organizācijas un kuras parādās Kontrolējošās grupas apstiprinātajā sarakstā saskaņā ar 11.1.b pantu;

c sportisti un sportistes nozīmē tās personas, kuras regulāri piedalās organizētos sporta pasākumos.

2. Līdz tam laikam, kamēr Kontrolējošā grupa atbilstoši 11.1.b pantam neapstiprina aizliegto dopinga preparātu farmakoloģisko grupu un dopinga metožu sarakstu, šīs Konvencijas pielikumā dotais uzziņu saraksts ir spēkā esošs.

### **3.pants. Vietējā saskaņošana**

1. Pusēm jāsaskaņo to vadības departamentu un sabiedrisko organizāciju politika un darbība, kuras ir iesaistītas cīņā pret dopingu sportā.

2. Tām ir jānodrošina šīs Konvencijas praktiskus pielietojumus un sevišķi tos, kā tiek ievērotas 7.panta prasības, uzticot, ja tas ir atbilstoši konkrētajai situācijai, noteiktai valdības vai citai sporta izpildvarai, vai kādai sporta organizācijai, dažu šīs Konvencijas nolikuma pantu īstenošanu.

### **4.pants. Aizliegto dopinga preparātu un metožu pieejamības un lietošanas ierobežošanas pasākumi**

1. Pusēm ir jāpieņem, kur tas ir iespējams, likumus, noteikumus un administratīvus noteikumus, lai ierobežotu (ieskaitot lēmumus par apgrozījuma, īpašumtiesību, importēšanas, sadales un pārdošanas kontroli), kā arī lai aizliegtu dopinga līdzekļu un dopinga metožu un īpaši anabolisko steroīdu lietošanu sportā.

2. Ar šādu mērķi Pusēm vai, kad vien iespējams, attiecīgajām sabiedriskajām organizācijām tas ir jāpadara par kritēriju sabiedrisko subsīdiiju dāvinājumiem sporta organizācijām ar noteikumu, ka tās efektīvi izmanto antidopinga nolikumu.

3. Turklāt Pusēm ir nepieciešams:

a palīdzēt savām sporta organizācijām finansēt dopinga kontroli un analīzes vai nu ar tiešajām subsīdijām vai dāvinājumiem, vai arī, apzinoties šādas kontroles un analīžu izmaksas, ņemt to vērā tad, kad tiek noteiktas kopējās subsīdijas un dāvinājumi, kas piešķirami šīm organizācijām;

b veikt attiecīgus pasākumus, lai ieturētu no sabiedriskajiem fondiem subsīdiiju dāvinājumus treniņiem, atsevišķam sportistam vai sportistei, kuri ir diskvalificēti pēc pārkāpuma par dopinga lietošanu sportā, to diskvalifikācijas laikā;

c atbalstīt un pēc iespējas sekmēt to, ka dopinga kontroli veic sporta organizācijas saskaņā ar kompetentu starptautisku sporta organizāciju prasībām vai nu sacensību laikā, vai ārpus tām;

d atbalstīt un sekmēt ar līgumu saistīto sporta organizāciju nosacījumu apspriešanu, kas atļauj attiecīgi pilnvarotām dopinga kontroles grupām pārbaudīt viņu biedrus citās valstīs.

4. Puses patur tiesības pieņemt antidopinga noteikumus un organizēt dopinga pārbaudi pēc pašu ierosinājuma, būdamas atbildīgas par to ar nosacījumu, ka tie atbilst šīs Konvencijas attiecīgajiem principiem.

## **5.pants. Laboratorijas**

1. Katra Puse apņemas:

a savā laboratorijā izveidot vai sekmēt vienas vai vairāku laboratoriju izveidošanu, kas ir piemērotas dopinga kontrolei un kur varētu apsvērt akreditācijas iespējas saskaņā ar tiem kritērijiem, kurus ir pieņemušas attiecīgas starptautiskas sporta organizācijas un apstiprinājusi Kontrolējošā grupa saskaņā ar 11.1.b pantu, vai

b palīdzēt sporta organizācijām iegūt iespēju izmantot šādu laboratoriju citas Puses teritorijā.

2. Šīs laboratorijas ir jāmudina:

a veikt atbilstošus pasākumus, lai nodarbinātu un saglabātu, apmācītu un atkārtoti sagatavotu kvalificētu personālu;

b uzsākt attiecīgas pētnieciskas un jaunrades programmas par pielietojamiem dopinga līdzekļiem un metodēm vai tādiem, kuri, domājams, tiek lietoti, lai iegūtu stimulējošu iedarbību sportā, un par analītisko bioķīmiju un farmakoloģiju, lai iegūtu labāku izpratni par dažādu vielu iedarbību uz cilvēka organismu un sekām, kas saskatāmas sportiskajā sniegumā;

c publicēt un ātri izplatīt savu pētījumu jaunākos datus.

## **6.pants. Izglītošana**

1. Puses apņemas radīt un ieviest, ja tas ir iespējams, sadarbībā ar attiecīgajām sporta organizācijām un masu mēdiņiem, izglītojošas programmas un informācijas kampaņas, uzsverot ar dopingu saistītās briesmas veselībai un to ļaunumu, ko tas nes ētikas vērtībām sportā. Šīm programmām un kampaņām jāvēršas gan pie jauniešiem skolās un sporta klubos, gan pie viņu vecākiem un pieaugušajiem sportistiem, sporta darbiniekiem, treneriem un instruktoriem. Tiem, kas ir saistīti ar medicīnu, šādā izglītojošā programmā ir jāuzsver cieņa pret medicīnas ētiku.

2. Puses apņemas atbalstīt un veicināt pētniecību sadarbībā ar attiecīgajām reģionālajām, nacionālajām vai starptautiskajām sporta organizācijām tādā veidā un ar tādiem līdzekļiem, kas palīdz radīt zinātniski pamatotas fizioloģiskas un psiholoģiskas treniņu programmas, kas cilvēku uztver kā harmonisku būtni.

## **7.pants. Sadarbība ar sporta organizācijām to pasākumos**

1. Puses apņemas atbalstīt savus un arī starptautisko organizāciju noformulētos visus attiecīgos paņēmienus cīņai pret dopingu sportā un pielietot atbilstoši viņu kompetencei.

2. Izvirzot sev šādu mērķi, tām jāmudina savas sporta organizācijas noskaidrot un saskaņot attiecīgi savas tiesības, saistības un pienākumus un jo īpaši saskaņojot savus:

a antidopinga noteikumus, pamatojoties uz tiem nolikumiem, par kuriem ir attiecīgo starptautisko sporta organizāciju vienošanās;

b dopinga līdzekļu, aizliegto farmakoloģisko grupu un aizliegto dopinga metožu sarakstu, kam pamatā tas

saraksts, kuram piekritušas attiecīgās starptautiskās sporta organizācijas;

c dopinga kontroles procedūras;

d disciplināra kārtība, pielietojot ar vienošanos apstiprinātos starptautiskā dabiskā taisnīguma principus un nodrošinot aizdomās turēto abu dzimumu sportistu pamattiesību ievērošanu;

šie principi ietvers sekojošo:

i informējošiem orgāniem  
jābūt atdalītiem no  
disciplinārajiem  
orgāniem;

ii šādu personu tiesības uz  
godīgu lietas  
noklausīšanos un tiesības  
uz palīdzību vai  
pārstāvniecību;

iii skaidri saprotami un ar  
pārsūdzēšanas tiesībām  
nodrošināti nosacījumi,  
lai pārsūdzētu jebkuru  
tiesas spriedumu;

e kārtība par iedarbīgu sodu piemērošanu attiecībā pret  
ierēdņiem, ārstiem, veterinārajiem ārstiem, treneriem,  
fizioterapeitiem un citiem darbiniekiem vai  
līdzvainīgajiem, kas iesaistīti līdz ar sportistu  
antidopinga noteikumu pārkāpumos;

f kārtība par savstarpēju diskvalifikāciju un citu soda  
mēru atzīšanu, ko nozīmējušas citas sporta organizācijas  
vienas valsts vai dažādu valstu robežās.

3. Turklat Pusēm ir jāmudina savas sporta organizācijas:

a ieviest iedarbīgā veidā dopinga kontroli ne vien  
sacensībās, bet arī bez iepriekšēja brīdinājuma jebkurā  
piemērotā brīdī ārpus tām, šādas pārbaudes ir jāveic tā,  
lai tās būtu vienlīdz taisnīgas pret visiem sportistiem un  
sportistēm un ietvertu atlasīto personu pārbaudi un  
atkārtotu pārbaudi, kad tas ir lietderīgi, pēc nejaušības  
principa;

- b pārrunāt vienošanos ar citu valstu sporta organizācijām, kuras atļauj pārbaudīt sportistu vai sportisti, kas trenējas citā zemē, šīs valsts attiecīgi pilnvarotai dopinga kontroles grupai;
- c noskaidrot un saskaņot nosacījumus par ievēlēšanas tiesībām, lai piedalītos sporta pasākumos, kuri ietvers antidopinga kritērijus;
- d sekmēt pašu sportistu aktīvu piedalīšanos starptautisko sporta organizāciju antidopinga darbā;
- e panākt pilnīgu un efektīvu pieejamā aprīkojuma izmantošanu, lai veiktu dopinga analīzi laboratorijās gan sacensību laikā, gan ārpus tām saskaņā ar 5.pantu;
- f pētīt zinātniskas treniņu metodes un radīt galvenos virzienus, lai aizsargātu visu vecumu sportistus un sportistes atbilstoši katram sporta veidam.

## **8.pants. Starptautiskā sadarbība**

1. Pusēm ir jābūt ciešai sadarbībai jautājumos, ko ietver šī Konvencija, un ir jāsekmē līdzīga sadarbība starp savām sporta organizācijām.

2. Puses apņemas:

a mudināt savas sporta organizācijas darboties tādā veidā, ka tas sekmē šīs Konvencijas nolikumu pielietošanu visās tajās attiecīgajās starptautiskajās sporta organizācijās, kurām tās ir pievienojušās, paredzot atteikšanos ratificēt paziņojumus par pasaules vai reģionālajiem rekordiem, ja vien tie netiek apliecināti ar apstiprinošu negatīvu dopinga kontroles ziņojumu;

b sekmēt sadarbību dopinga kontroles laboratoriju darbiniekiem, kas izveidotas saskaņā ar 5.pantu;

c ierosināt divpusēju un daudzpusēju sadarbību starp iestādēm, varas orgāniem un organizācijām, lai sasniegtu, arī starptautiskajā līmenī, tos mērķus, kas nosprausti 4.1.pantā.

3. Puses, kuru laboratorijas izveidotas un darbojas saskaņā ar 5.pantu, apņemas palīdzēt citām Pusēm dot iespēju iegūt to pieredzi, prasmi un metodes, kas nepieciešamas, lai izveidotu pašiem savas laboratorijas.

## **9.pants. Informācijas nodrošināšana**

Katrai Pusei ir jāsūta Eiropas Padomes ģenerālsekretrāram visa attiecīgā informācija vienā no oficiālajām Eiropas Padomes valodām par likumdošanas un citiem tās veiktajiem pasākumiem ar nolūku izpildīt šīs Konvencijas nosacījumus.

## **10.pants. Kontrolējošā grupa**

1. Šīs Konvencijas nolūkiem tiek izveidota Kontrolējošā grupa.
2. Katru Pusi Kontrolējošā grupā var pārstāvēt viens vai vairāki delegāti. Katrai Pusei ir jābūt vienādām balsstiesībām.
3. Katra valsts, kas minēta 14.1.pantā, nebūdama šīs Konvencijas dalībniece, var būt pārstāvēta Kontrolējošā grupā ar vienu novērotāju.
4. Kontrolējošā grupa drīkst ar vienprātīgu lēmumu uzaicināt jebkuru valsti, kas nav Eiropas Padomes dalībvalsts un nav arī šīs Konvencijas locekle, un jebkuru attiecīgu sporta vai citu profesionālu organizāciju būt par novērotāju vienā vai vairākās sēdēs.
5. Ģenerālsekretrāram ir jāsasauc Kontrolējošā grupa. Tās pirmajai sēdei ir jānotiek, cik vien ātri pēc tās rodas nepieciešamība, un jebkurā gadījumā tai ir jānotiek viena gada laikā, rēķinot no tā datuma, kad šī Konvencija stājas spēkā. Turpmākajām sēdēm jānotiek saskaņā ar nepieciešamību pēc ġenerālsekretrāra vai kādas Puses ierosinājuma.
6. Dalībvalstu vairākumam ir jāveido kvorums, lai noturētu Kontrolējošās grupas sēdi.
7. Kontrolējošās grupas sēdēm ir jābūt slēgtām.
8. Ievērojot šīs Konvencijas nolikumus, Kontrolējošai grupai ir vienprātīgi jāpieņem pašai savs Kārtības rullis.

## **11.pants**

1. Kontrolējošai grupai jākontrolē šīs Konvencijas pielietošana.

Īpaši tā drīkst:

a kontrolēt šīs Konvencijas nolikumus un pārbaudīt jebkuras nepieciešamās izmaiņas;

b apstiprināt sarakstu un bez tam jebkuru labojumu attiecībā uz dopinga preparātu farmakoloģiskajām grupām un dopinga metodēm, ko aizliegušas attiecīgas starptautiskas sporta organizācijas, atsaucoties uz 2.1. un 2.2.pantiem, un kritērijiem, lai laboratoriju akreditētu, un bez tam jebkuru labojumu, ko pieņemušas minētās organizācijas saskaņā ar 5.1.a pantu, un noteikt datumu, kad attiecīgajiem lēmumiem ir jāstājas spēkā;

- c noturēt konsultācijas ar attiecīgajām sporta organizācijām;
- d sniegt ieteikumus Pusēm attiecībā uz tiem pasākumiem, kas veicami atbilstoši šīs Konvencijas mērķiem;
- e ieteikt atbilstošus pasākumus, lai informētu attiecīgas starptautiskas organizācijas un sabiedrību par to darbošanos, kas noris šīs Konvencijas robežās;
- f sniegt ieteikumus Ministru komitejai par nepieciešamību uzaicināt tās valstis, kas nav Eiropas Padomes dalībnieces, lai šī Konvencija būtu pieejama;
- g sniegt jebkuru ierosinājumu, lai palielinātu šīs Konvencijas iedarbīgumu.

2. Lai varētu veikt savas funkcijas, Kontrolējošā grupa drīkst saskaņā ar pašas ierosinājumu vienoties par ekspertu grupu sēdēm.

## **12.pants**

Pēc katras sēdes Kontrolējošai grupai jānosūta Eiropas Padomes Ministru komitejai ziņojums par tās darbu un šīs Konvencijas funkcionēšanu.

## **13.pants. Konvencijas pantu labojumi**

- 1. Konvencijas pantu labojumus var ierosināt kāda Puse, Eiropas Padomes Ministru komiteja vai Kontrolējošā grupa.
- 2. Eiropas Padomes ģenerālsekreitāram ir jāpaziņo par jebkuru labojuma ierosinājumu valstīm, kas minētas 14.pantā, un katrai valstij, kura ir pievienojusies vai kura ir uzaicināta pievienoties šai Konvencijai saskaņā ar 16.panta nosacījumiem.
- 3. Jebkurš Puses vai Ministru komitejas ierosinātais labojums ir jāpaziņo Kontrolējošai grupai vismaz divus mēnešus pirms sēdes, kurā tas tiks apspriests. Kontrolējošai grupai ir jāiesniedz Ministru komitejai viedoklis par ierosināto labojumu, kad tas ir iespējams, iepriekš konsultējoties ar attiecīgajām sporta organizācijām.
- 4. Ministru komitejai ir jāapsver ierosinātais labojums un jebkurš Kontrolējošās grupas iesniegtais viedoklis, un tad tā drīkst pieņemt šo labojumu.
- 5. Jebkuru pieņemtā labojuma tekstu, ko ir pieņēmusi Ministru komiteja saskaņā ar šī panta 4.paragrāfu, jānosūta dalībvalstīm apstiprināšanai.
- 6. Jebkuram labojumam, kas ir pieņemts saskaņā ar šī panta 4. paragrāfu, jāstājas spēkā ar tā mēneša pirmo dienu, kas seko vienu mēnesi pēc tam, kad visas Puses ir informējušas ģenerālsekrētāru par atzīšanu.

## **Noslēguma panti**

### **14.pants**

1. Parakstīt šo Konvenciju var Eiropas Padomes dalībvalstis, citas valstis, kas pārstāv Eiropas Kultūras konvenciju, un valstis, kas nav locekles, bet ir piedalījušās šīs Konvencijas izstrādāšanā, kuras var izteikt savu piekrišanu uzņemties saistības ar:

- a parakstu bez ratificēšanas, atzīšanas vai apstiprināšanas tiesību paturēšanas, vai
- b parakstu ar ratificēšanas, atzīšanas vai apstiprināšanas tiesībām, kam seko ratificēšana, atzīšana vai apstiprināšana.

2. Ratificēšanas, atzīšanas vai apstiprināšanas aktiem jāglabājas pie Eiropas Padomes ģenerālsekretrā.

### **15. pants.**

1. Šī Konvencija stājas spēkā ar tā mēneša pirmo dienu, kas seko vienu mēnesi pēc tā datuma, kad piecas Puses, no kurām vismaz četras ir Eiropas Padomes dalībvalstis, ir devušas piekrišanu uzņemties saistības ar Konvenciju saskaņā ar 14. panta nosacījumiem.

2. Kas attiecas uz jebkuru parakstījušos valsti, kura pēc tam piekrīt uzņemties saistības ar to, Konvencijai jāstājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko vienu mēnesi pēc parakstīšanas datuma vai ratificēšanas, atzīšanas, apstiprināšanas vai aktu nodošanas glabāšanā.

### **16. pants**

1. Pēc šīs Konvencijas stāšanās spēkā Eiropas Padomes Ministru komiteja pēc konsultēšanās ar Pusēm drīkst uzaicināt pievienoties šai Konvencijai jebkuru valsti, kas nav locekle, ar vairākuma pieņemto lēmumu, kā tas ir paredzēts Eiropas Padomes Statūtu 20.d pantā, un ar vienprātīgu nobalsošanu no Līgumvalstu pārstāvju puses, kuriem ir tiesības piedalīties šīs Komitejas sēdēs.

2. Kas attiecas uz jebkuru pievienojušos valsti, šai Konvencijai ir jāstājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko vienu mēnesi pēc tā datuma, kad pievienošanās akts ir nodots glabāšanā Eiropas Padomes ģenerālsekretrāram.

### **17. pants**

1. Jebkura valsts drīkst tajā laikā, kad parakstīšana vai ratificēšanas, atzīšanas vai apstiprināšanas, vai pievienošanas akti tiek nodoti glabāšanā, norādīt to teritoriju vai teritorijas, uz kurām ir jāattiecas šai Konvencijai.

2. Jebkura valsts jebkurā datumā pēc tam ar Eiropas Padomes ģenerālsekretrāram adresētu deklarāciju drīkst paplašināt šīs Konvencijas pielietošanu jebkurai citai

teritorijai, kas norādīta deklarācijā. Kas attiecas uz šādu teritoriju, tad Konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko vienu mēnesi pēc tā datuma, kad ģenerālsekreitārs ir saņēmis šādu deklarāciju.

3. Jebkura deklarācija, kas ir sagatavota saskaņā ar diviem augstāk minētajiem paragrāfiem (tas attiecas uz jebkuru šādā deklarācijā nosauktu teritoriju), var būt atsaukta ar paziņojumu, kas adresēts ģenerālsekreitāram. Tādam atsaukumam ir jāstājas spēkā ar tā mēneša pirmo dienu, kas seko sešus mēnešus pēc tā datuma, kad ģenerālsekreitārs ir saņēmis šo paziņojumu.

## **18. pants**

1. Jebkura Puse drīkst jebkurā laikā pārtraukt attiecības ar Konvenciju, iesniedzot brīdinājumu, kas ir adresēts Eiropas Padomes ģenerālsekreitāram.

2. Šāda attiecību pārtraukšana stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko sešus mēnešus pēc tā datuma, kad ģenerālsekreitārs ir saņēmis šo brīdinājumu.

## **19. pants**

Eiropas Padomes ģenerālsekreitāram jāpaziņo Pusēm, citām Eiropas Padomes dalībvalstīm, citām Eiropas Kultūras konvencijas valstīm, valstīm, kas nav locekles, taču ir piedalījušās šīs Konvencijas izstrādāšanā, un jebkurai valstij, kas ir pievienojusies vai ir aicināta tai pievienoties, par:

- a jebkuru parakstīšanu saskaņā ar 14. pantu;
- b jebkuru ratificēšanas, atzīšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās akta nodošanu glabāšanā saskaņā ar 14. vai 16. pantu;
- c jebkuru šīs Konvencijas spēkā stāšanās datumu saskaņā ar 15. un 16. pantu;
- d jebkuru informāciju, kas izplatīta saskaņā ar 9. panta nosacījumiem;
- e jebkuru sagatavoto ziņojumu, ievērojot 12. panta nosacījumus;
- f jebkuru ierosināto labojumu vai pieņemto labojumu saskaņā ar 13. pantu un datumu, kad šis labojums stājas spēkā;
- g jebkuru deklarāciju, kas izdarīta saskaņā ar 17. panta nosacījumiem;
- h jebkuru brīdinājumu, kas tiek izteikts saskaņā ar 18. panta nosacījumiem, un to datumu, kad attiecību pārtraukšana stājas spēkā.

i jebkuru citu darbību, paziņojumu vai informāciju, kas attiecas uz šo Konvenciju.

Apliecinot iepriekš minēto, apakšā parakstījušies, būdami tiesīgi to darīt, ir parakstījuši šo Konvenciju.

Sastādīts Strasbūrā 1989.g. 16. novembrī angļu un franču valodā, abi teksti ir pilnīgi vienādi, vienā eksemplārā, kurš ir jānodod glabāšanā Eiropas Padomes arhīvos. Eiropas Padomes ģenerālsekretāram ir jānodod apstiprinātas kopijas katrai Eiropas Padomes dalībvalstij, pārējām Eiropas Kultūras konvencijas valstīm, tām valstīm, kuras nav locekles, taču ir piedalījušās šīs Konvencijas izstrādāšanā, un jebkurai valstij, kas ir uzaicināta pievienoties tai.